

Univerzita Karlova
Filozofická fakulta
Ústav české literatury a komparatistiky
Dějiny české literatury a teorie literatury

Autoreferát disertační práce

Mgr. Štěpán Sirovátka

***Pravda potřebuje tělo. Rozbité zrcadlo moderny v díle Jiřího
Karáska ze Lvovic.***

***The Truth Needs a Body. The Broken Mirror of Modernity in the
Work of Jiří Karásek ze Lvovic.***

Vedoucí práce Prof. Dr. phil. Josef Vojvodík, M.A.

2020

Cílem této práce je pokusit se o komplexní interpretaci celkového díla Jiřího Karáska ze Lvovic (tedy jeho literárních děl i kritické činnosti, korespondence, vzpomínek apod.), s těžištěm zvláště na Karáskově dekadentním období a na barokizujících neoromantických prózách. Jako teoretický nástroj pro tuto interpretaci je zde použita koncepce moderního umění jakožto manifestace „estetické makromoderny“, rozvinutá okruhem autorů kolem Silvia Vietty a Dirka Kempera, inspirovaných konceptem *longue durée* Fernarda Braudela. Estetickou makromodernu tvoří cca 200 let od francouzské revoluce dále, kdy se v uměleckých dílech formuje kritický protipól „makromoderně“ osvícenského racionalismu. Další podobnou inspirací tu může být Curtiova a Hockeho teze o střídání klasických a manýristických epoch. Obě tyto koncepce tedy spojuje určité transhistorické hledisko, obě jsou pokusem o širší syntézu a snahu nějak uchopit větší celky evropských kulturních a duchovních dějin. Jedná se tedy o pokus, který v sobě zahrnuje i jistou míru rizika: je zde nebezpečí literárněhistorického neukotvení a přílišné generalizace. Na druhou stranu je tento přístup originální a leckdy interpretačně plodný a objevný. V této práci byl v této souvislosti položen důraz zvláště na recepci barokních látek u Karáska, byť by se v případě dekadence nabízela i recepce látek mediévistických (srov. už jen Karáskovu prózu *Gotická duše*). Nicméně základní dichotomií tu je doba obecně moderní či novověká na straně jedné a na druhé straně doba předmoderní či „archaická“, založená na jiném způsobu filozofického myšlení (oporou tu byla zejména práce Charlese Taylora, ale i Romana Guardiniho, Josefa Piepera či Hanse Blumenberga), tudíž středověk i baroko zde do jisté míry splývají jakožto epochy ne-moderní.

V Karáskově případě je barokní motivika jednak relevantní vzhledem k jeho explicitní recepci španělské (sanjuanisticko-tereziánské) mystiky, mystickoerotické barokní poezie či obecně staré pražské architektury (která je typicky barokní), jednak zajímavá vzhledem k otázce, nakolik je baroko inspiračním zdrojem moderního umění vůbec. Zde je potřeba také splatit určitý dluh: barokistické bádání bylo v české literární historiografii zahájeno relativně pozdě, průlomem byla až třicátá léta 20. století, spojená se jmény jako Vašica, Kalista či Václav Černý. V této práci byl zaznamenán určitý posun např. v kritickém díle F. X. Šaldy: jeho postoj k baroknímu umění se časem proměňuje směrem k pozitivnějšímu náhledu. To může pak samozřejmě mít význam i pro Karáska coby autora, kterého Šalda pokládá za barokizujícího. Svou roli v pozdním objevení některých českých barokních památek sehrál i dlouho dostatečně nerozvinutý stav vědeckého bádání: Vašica uvádí, že Bridelovou skladbu „Co Bůh? Člověk?“ Josef Jungmann ještě pokládal za pouhý překlad z H. M. Boudona, „oblíbeného spisovatele asketických knížek se sklonem ke kvietismu“. Baroko bylo (zvláště obrozenskou historiografií) ignorováno samozřejmě také z ideologických důvodů jako příliš spjaté s habsburskou dynastií

či jezuitským řádem. Pro literární historiografii to bylo ochuzením, zvláště pokud uvážíme, že barokní aluze či recepce byly různými autory (Mukařovský či Černý) promyšleny v případě Máchy, zakladatelské figury moderní české poezie (Máchu s Bridelem srovnává ve své edici Bridela ze 30. let ostatně také Vašica). V této práci však bylo ukázáno (jmenujme např. dílo Alfreda Ilga), že předsudky vůči baroknímu umění nebyly zdaleka doménou jen českého, ale také německého prostoru (srov. hanlivé označení barokního stylu jako *zopf*) a vycházely také z klasicizujícího akademismu tehdejších uměnovědných či uměleckých kateder. V tomto smyslu je tedy barokní linie v Karáskově díle zajímavá i z vývojového hlediska jakožto definitivní rozchod české moderny s programem národního obrození (v práci byla vznesena i teze, zda Máchovo dílo nebylo divergentní vůči obrozenskému programu i z důvodu své barokní inspirace, byť není explicitně prokázána). Barokní recepce v Karáskově díle zároveň může předznamenávat recepci barokních látek v pozdější avantgardě, v expresionismu či surrealismu. Inspirací tu je také v tomto směru dílo Josefa Vojvodíka, který pro tuto práci dodal četné cenné podněty, a dílo britského bohemisty Roberta B. Pynsenta, nabízejícího zajímavý vhled do české literatury zvenčí – relevantní tu je zejména jeho studie o české literatuře coby – typem svého založení – barokní (*Barokní kontinuum v české literatuře*). Z výše uvedených důvodů lze snad doufat, že tato práce nabídne do Karáskova díla vhled, který je v české bohemistice spíše netradiční.

Spojnice s fenomény, jako jsou mystickoerotický diskurs či katolicismus, však nesporně nalezneme v celé literatuře *fin de siècle*, a to včetně jejich „zakládajících“ autorů, jakými jsou Huysmans, Verlaine nebo Wilde. V tomto ohledu se pro tuto práci ukázala jako mimořádně plodná monografie Ellise Hansona *Decadence and Catholicism*, jejíž terminologii tato práce recipuje v případech jako „diskurs hanby a milosti“ či „katolická melancholie“. Aplikace těchto konceptů např. na Masarykovy kritické texty, zabývající se francouzským romantismem či dekadencí, se zdá mnohé z Hansonových tezí potvrzovat, byť negativně (Masaryk je totiž kritizuje). Další velmi pozoruhodnou inspirací jsou práce Niklause Largiera, srovnávající literaturu konce století s různými modely středověké či barokní (ignaciánské) mystiky. Práce se smyslovými senzacemi a jejich animace v mnišské cele má paradoxně velmi blízko ke kontemplaci výlučného umění v kabinetě estéta. Z náboženského hlediska je dekadentní literatura dle Hansona bytostně katolická (i co do subverzivní síly katolicismu či anglokatolicismu vůči viktoriánskému protestantství), proto by bylo s podivem, kdyby tak bytostně katolická kultura, jako byla ta barokní, neměla s dekadentní poetikou žádné styčné body. Četné inspirace podává i M. C. Putna ve své monografii o české katolické literatuře. Řadu míst explicitní recepce katolicismu najdeme samozřejmě i v Karáskově díle samotném (srov.

např. novelu *Obrácení Raymunda Lulla*). Tato práce se tak opět pokouší o možná netradiční interpretaci a lekturu Karáska ze Lvovic jako „katolického“ básníka. Karásek však s katolicismem míchá i řadu heterodoxních látek (antická gnóze či okultismus), katolicismus je mu tak spíš důležitým inspiračním zdrojem než formativním světonázorem.

Katolicismus tak představuje jednak určitý rezervoár exotických látek a konvenuje ezoternímu ladění dekadentní poetiky (srov. Baudelairovu četbu Lavatera či Swedenborga), která hledá „korespondence“ a analogie věcí, jednak je „archaickým“ korektivem moderní vědy a kultury. Zde se dostáváme k hlavní součásti této práce, tedy k pojetí estetické moderny jako kritického korektivu („puklého zrcadla“) racionalistické moderny, jak ji prezentuje osvícenská a posléze pozitivistická věda. Kultura je určitým „předjezdcem“ filozofické reflexe, která mnohdy přichází až později, a moderní kultura tu předznamenává velký komplex filozofického myšlení 20. století, které se staví kriticky k osvícenskému projektu a jeho racionalistické redukci (v této práci je tak moderní literatura promyšlena i v souvislostech s myšlením Adorna, Husserla, Patočky či Bergsona). Jako ústřední interpretační koncept je zvolena dvojí dialektika: dialektika osvícenství (Adorno a Horkheimer) a negativní dialektika (Adorno). Negativní dialektika je radikálním konceptem, mající rozložit pozitivní a ucelené vědecké systémy, resp. je „otevřít“ pro kritická místa, která nebyla příliš optimistickými identifikačními systémy zohledněna. Osvícenský projekt je po druhé světové válce Adornem pokládán za ztroskotaný, proto nastal čas „temných“ negativních dialektik, nikoli pozitivních syntetických staveb. V dekadentní poetice (včetně Karáskovy dekadentní fáze) je podobně provedena radikální diabolizace (ve smyslu diabolického, rozkladného symbolismu, jak ho definuje oproti syntetickému symbolismu Hansen-Löve) řady osvícenských ctností a genealogií. Pro toto gesto bylo v této práci nalezeno u Karáska dostatek příkladů. Estetická a estetistní existence tu je také politickým gestem, únikem z éry industrialismu a z životního stylu maloburžoazie (autorem, pro kterého je toto téma obzvlášť živé, je Thomas Mann, který se nad konceptem „měšťanství“ jakožto duchovního principu a degenerací měšťana ve „filistra“ zamýšlí i teoreticky ve svých esejích). Práce se proto snaží ukázat, že kritický duch *fin de siècle* není jen běžným generačním sporem, ale hlubším vědomím historické krize, které bude dále rozvíjeno ve 20. století. Zvlášť právě Mannovy úvahy se tu ukazují jako relevantní.

Z tohoto důvodu se tato práce snaží zařazovat tvorbu Karáska a dalších českých „dekadentních“ autorů do kontextu evropské literatury, tedy do „makromoderní“ perspektivy, kdy se texty jednotlivých autorů vzájemně vykládají (což byl i jeden z estetických záměrů symbolismu). V rámci toho jsou zmiňováni i autoři raného německého romantismu či autoři pozdější (např. Ladislav Klíma), případně jsou zmiňováni autoři konvergující s dekadencí spíše

volně (např. právě Thomas Mann). Dekadence je jen jednou z „mikromoderen“ této širší makromoderny. Tento přístup má samozřejmě své slabiny (např. přílišná obecnost či nesouměřitelnost), avšak byl zvolen i z důvodu, že typicky dekadentně profilovaných autorů česká literatura mnoho nemá. Dekadentní poetika se ostatně pro řadu autorů stávala jen katalyzátorem, plnila právě roli jakési „negativní dialektiky“, radikálního gesta zrozeného z vědomí hluboké, „axiomatické“ krize. Dobou takové krize je nepochybně i baroko – není proto zřejmě náhoda, jestliže barokní témata jako mysticismus nebo mortalismus získávají relevanci opět v době konce století (což je samozřejmě podtrženo obecným faktem, že v obou případech jde o ne-klasickou poetiku). Z tohoto důvodu je Karáskovo dílo v této práci zkoumáno i z perspektivy tradice evropského mysticismu. Jako interpretační koncept tu bylo použito např. Maritainovo pojetí tzv. „přirozeného mysticismu“, tedy negativní mystické zkušenosti, reflektující čirou existenci, nikoli esenci (to by spadalo už do mysticismu explicitně náboženského, nadpřirozeného). Tato část tvoří závěrečnou syntézu práce: jsou vedeny spojnice mezi mysticismem a dandysmem. Dandy zde vystupuje jako moderní mystik, samozřejmě bez eschatologického rozměru – tak jako všechno i náboženství prochází v dekadenci estetizací. Bez zajímavosti nemusí být takové zkoumání i proto, že jde o pokus o ustavení nové – byť estetizované a negativní, jen v „bodě nula“ formulované – metafyziky. I to můžeme chápat jako protiosvícenské gesto a snahu vrátit se do proudu myšlení před Kantem.

V této práci je proto proveden smělý pokus o leibniziánskou interpretaci motivu „zazděných oken“, který Karáskovu tvorbu na více místech provází. Jak ukazuje Hansen-Löve, Leibniz byl ostatně explicitně recipován např. ruskými symbolisty. Situace dekadentního já je situací leibniziánské monády (která podobně jako palác se „zazděnými okny“ také nemá okna), avšak bez metafyzického konceptu „předzjednané harmonie“, která dávala leibniziánské monadičnosti pozitivní založení. V post-metafyzické situaci evropského moderního myšlení se monadičnost stává pervertovanou, pouze indexem někdejší syntetické stavby. Opět tedy jde o jakousi „negativní“ metafyziku: není explicitně přítomna, avšak privace metafyziky je bolestně pociťována. Je přitom zajímavé, že řadu motivů lze u Karáska ústrojně leibniziánsky interpretovat – výzkum ukázal, že tato negativní monadičnost je u Karáska často spojována s překvapivými barokními aluzemi, což dává leibniziánské interpretaci legitimitu. Nemusí jít (a zřejmě ani nejde) o explicitní recepci, ale může jít o podvědomou produkci podobných motivů a témat. To by svědčilo o produktivnosti transhistorické a makromoderní interpretace.

Spíše než o minuciózní literárněhistorické zasazení se tak tato práce snaží postupovat interpretačně a snaží se zasadit „případ Karásek“ do širokého umělecko-duchovního kontextu evropského myšlení a kultury. Využívány byly monografie, které na dekadentní a moderní

poetiku pohlíží z netradičních, tvůrčích hledisek (Hansen-Löve, Hanson, Largier, Vojvodík apod.). Velký důraz byl kladen na Karáskovo teoretické (kritické) dílo, korespondenci či vzpomínky, které poskytují zajímavé autokomentáře. Autorovo originální hledisko není samozřejmě směrodatné, avšak v tomto případě se zdá řadu interpretací v této práci provedených spíš podporovat, nebo alespoň nerozporovat. V symbolismu je zohlednění nepoetických textů na místě i proto, že hranice mezi teoretickým a uměleckým psaním mnohdy splývá, Nietzsche je čten také jako básník, podobně jako Otto Weininger jistě není vnímán jen jako vědec. Při zkoumání karáskovského korpusu bylo při psaní této práce ostatně zjištěno, že řada motivů plynule přechází z poetických textů do teoretických a naopak. Důraz na tvůrčího génia v estetismu vede také k tomu, že se tento génus silně projevuje i při kritické práci: Karáskovy interpretace jiných autorů tak velmi dobře vypovídají také o Karáskově tvorbě samotné.

Cílem této syntetické práce tak bylo pokusit se vytyčit určitý směr přemýšlení o Karáskově tvorbě. Všechna zmíněná hlediska byla více či méně rozpracována a podepřena poznatky četných představitelů filozofického myšlení 20. století, kterým otevřela cestu jistě i literatura a filozofie konce století. Zda je pokus o barokizující výklad Karáskova díla nosný i pro širší celek dobové literatury (či zda jde o jednu z realizací barokního „typu“ české literatury jako celku, jak se domnívá Pynsent), musí případně doložit další bádání a rozpracování. Zmíněné filozofické a estetické koncepce a jejich aplikace se však v souvislosti s Karáskovým dílem ukázaly jako cenné.

Použité prameny

KARÁSEK ZE LVOVIC, Jiří.

Barokové oltáře. Legendy. Praha: Hyperion, 1922.

Básně z konce století. Gabriela Dupáčová; Aleš Zach (eds.). Praha: Thyrus, 1995.

Cesta mystická. Iniciály a iluminace. Praha: Aventinum, 1932.

Gotická duše a jiné prózy. Praha: Vyšehrad, 1991.

Hovory se smrtí. Praha: [nákl. vl.], 1904.

Chimérické výpravy. Kritické studie. Praha: Aventinum, 1927.

Ideje zítřku. Henrik Ibsen – Walt Whitman. (1894–1898). Praha: Hugo Kosterka, 1898.

Impresionisté a ironikové. Kritické studie. Dokumenty k psychologii literární generace let devadesátých. Praha: Aventinum 1926.

Lásky absurdné. Legendy. Praha: Aventinum, 1929.

Legenda o melancholickém princí. In *Moderní revue* 3, 1897, sv. 5, s. 23–29, 33–38, 83–87, 105–109, 135–141, 167–171; sv. 6, s. 5–9, 33–36, 85–91, 101–109.

Legenda o Sodomovi. Praha: Ludvík Bradáč, 1920.

Milý příteli... (Listy Edvardu Klasovi). Heczková, Libuše; Zach, Aleš; Zemanová, Gabriela M. (eds.). Praha: Thyrus 2001.

Mimo život. Velké Meziříčí: Šašek a Frgal, 1897.

Obrácení Raymunda Lulla. Praha: Trigon, 1996.

Posvátné ohně. Novelly. Královské Vinohrady [Praha]: F. Adámek, 1911.

Poznámky. In *Moderní revue* 5, 1899, sv. 10, s. 30–31.

Renaissanční touhy v umění. Kritické studie. Praha: Aventinum, 1926.

Romány tří mágů. Praha: Volvox Globator, 2012.

Sen o říši krásy. Čínská pohádka o dvou dějstvích. Praha: K. Neumannová, 1907.

Stojaté vody. Praha: Moderní revue, 1895.

Tvůrcové a epigoni. Kritické studie. Praha: Aventinum, 1927.

Umění jako kritika života. Kritické studie. Praha: Aventinum 1927.

Vzpomínky. Praha: Thyrsus, 1994.

Ztracený ráj. Praha: Melantrich, 1977.

Primární literatura:

BAUDELAIRE, Charles. *Květy zla.* Překl. Svatopluk Kadlec. Praha: Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění, 1957.

BAUDELAIRE, Charles. *Œuvres complètes de Charles Baudelaire 11. Juvenilia. Œuvres posthumes. Reliquiae.* Svazek 2. Crépet, Jacques; Pichois, Claude (eds). Paříž: L. Conard, 1952.

BAUDELAIRE, Charles. *Rakety. Mé srdce obnažené. Denníky Charlesa Baudelairea.* Překl. Jarmil Krecar. Královské Vinohrady [Praha]: F. Adámek, 1907.

BŘEZINA, Otokar. *Básnické spisy. Spisy Otokara Březiny. Svazek I.* Hýsek, Miloslav (ed.). Praha: Melantrich, 1933.

GAUTIER, Théophile. *Charles Baudelaire.* Překl. Otokar Levý. Praha: Nakladatelství Aloise Srdce, 1919.

GELLIUS, Aulus. *The Attic Nights of Aulus Gellius.* Rolfe, John C. (ed.). Cambridge/Londýn: Harvard University Press/William Heinemann, 1927.

HOFMANNSTHAL, Hugo von. *Člověk a smrt.* Překl. Otokar Fischer. Praha: Fr. Švejda 1910.

HOFMANNSTHAL, Hugo von. *Gesammelte Werke in Einzelausgaben. Prosa I.* Steiner, Herbert (ed.). Frankfurt nad Mohanem: S. Fischer, 1950.

HOFMANNSTHAL, Hugo von. *Lucidor a jiné prózy.* Vajchr, Marek (ed.). Překl. Aloys Skoumal. Praha: Sloart, 1998.

Hugo von Hofmannsthal – Edgar Karg von Bebenburg. Briefwechsel. Gilbert, Mary E. (ed.). Frankfurt nad Mohanem: S. Fischer, 1966.

HUYSMANS, Joris Karl. *Naruby.* Překl. Arnošt Procházka. Praha: Sdružení na podporu vydávání časopisů, 1993.

IGNÁC Z LOYOLY. *Souborné dílo. Duchovní cvičení. Vlastní životopis. Duchovní deník.* Michal Altrichter (ed.). [Překl. neuveden.] Olomouc: Refugium, 2005.

JAN OD KŘÍŽE. *Duchovní píseň.* Překl. Vojtěch Kohut. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2000.

JAN OD KŘÍŽE. *Poezie.* Překl. G. Franci. Praha: Karmelitánské nakladatelství, 1992.

JAN OD KŘÍŽE. *Temná noc.* Překl. Věra Anežka Michaela Kofroňová. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 1995.

JAN OD KRÍŽE. *Výstup na horu Karmel*. Překl. Terezie Brichtová. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 1999.

KLÍMA, Ladislav. *Utrpení knížete Sternenhocha. Groteskni romanetto*. Praha: Paseka, 1990.

KOMENSKÝ, Jan Amos. Labyrint světa a ráj srdce. In *Opera omnia 3*. Kopecký, Milan (ed.). Praha: Academia, 1978, s. 267–397.

MÁCHA, Karel Hynek. *Prózy, zápisníky, deníky*. Praha: Československý spisovatel, 1986.

MANN, Thomas. *Smrt v Benátkách*. Překl. Pavel Eisner. Praha: Odeon, 1973.

MANN, Thomas. *Tonio Kröger*. Překl. Jitka Fučíková. Praha: Státní nakladatelství krásné literatury, hudba a umění, 1958.

MIGNE, Jacques-Paul (ed.): *Patrologiae latinae cursus completus. Series prima*. Svazek 61. Paříž, 1847.

Mystické město Boží. Svazek I. Početí. Životopis Panny Marie a Matky Boží Marie od sestry Marie do Ježíše z Agredy. Olomouc: Matice cyrilometodějská, 2019.

NEUMANN, Stanislav Kostka. *Básně I*. Spisy Stanislava K. Neumanna. Svazek první. Píša, A. M. (ed.). Praha: Státní nakladatelství krásné literatury a umění, 1962.

PETRONIUS ARBITER. *Satyricon, Fragmenta and Poems*. Heseltine, Michael (ed.). Londýn: William Heinemann, 1913.

ROSSETTI, Dante Gabriel. *Hand and Soul*. Londýn: Strangeways and Walden, 1869.

DE SPONDE, Jean. *O smrti*. Překl. Jiří Pelán. Zblouv: Opus, 2005.

SEZIMA, Karel. *Passiflora*. Praha: Jos. R. Vilímeck, 1920.

SVATÝ AUGUSTIN. *Vyznání*. Překl. Ondřej Koupil, Marie Kyralová, Pavel Mareš. Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2015.

TEREZIE OD JEŽÍŠE. *Hrad v nitru*. [Překl. neuveden.] Nakladatelství Tiskárny Vimperk: Vimperk, 1991.

TEREZIE OD JEŽÍŠE. *Život*. Překl. Josef Koláček. Vimperk: Nakladatelství Tiskárny Vimperk, 1991.

TEREZIE Z LISIEUX. *Příběh jedné duše. Autobiografické spisy*. Překl. Eva Jelínková a Klára Jirsová. Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2016.

WEDEKIND, Frank. *Lulu. Erdgeist. Tragedie o 4 dějstvích*. Překl. Otokar Fischer. Praha: Bursík a Kohout, 1914.

WILDE, Oscar. *Obráz Doriana Graye*. Překl. J. Z. Novák. Praha: Státní nakladatelství krásné literatury, 1958.

WILDE, Oscar. *Salome. Drama o jednom dějství*. Překl. Jarmil Krecar. Král. Vinohrady [Praha]: Ludvík Bradáč, 1921.

Sekundární literatura:

ADORNO, Theodor W. *Estetická teorie*. Překl. Dušan Prokop. Praha: Panglos, 1997.

ADORNO, Theodor W. *Negative Dialektik*. Frankfurt nad Mohanem: Suhrkamp, 1966.

ADORNO, Theodor W., HORKHEIMER, Max. *Dialektika osvícenství. Filosofické fragmenty*. Překl. Michael Hauser, Milan Váňa. Praha: OIKOYMEMH, 2009.

ARENDDT, Hannah. *The Life of the Mind*. McCarthy, Mary (ed.). San Diego/New York/Londýn: Harvest/Harcourt, 1981.

ASSMANN, Jan Nepomuk (ed.). *Sen o říši krásy. Sbirka Jiřího Karáska ze Lvovic*. Praha: Obecní dům, 2001.

BAMBERG, Claudia. *Hofmannsthal: Der Dichter und die Dinge*. Heidelberg: Universitätsverlag Winter Heidelberg, 2011.

BARNER, Wilfried. *Barockrhetorik. Untersuchungen zu ihren geschichtlichen Grundlagen*. Tübingen: Max Niemeyer Verlag, 1970.

BAUDELAIRE, Charles. *Úvahy o některých současnících*. Překl. J. Fialová, A. a H. Kroupovi, V. Smetanová, J. Vladislav, J. Pokorný. Praha: Odeon, 1968.

BECKEROVÁ, Karin. *Literární dandysmus 19. století ve Francii*. Překl. Alena Lhotová. Praha: Karolinum, 2013.

BENJAMIN, Walter. *Dílo a jeho zdroj*. Růžena Grebeníčková (ed.). Překl. Věra Saudková. Praha: Odeon, 1979.

BERĎAJEV, Nikolaj. *Nový středověk. Úvahy o osudu Ruska a Evropy*. Překl. Jan Kranát. Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2004.

BERGSON, Henri. *Dva zdroje morálky a náboženství*. Překl. Josef Hrdlička. Praha: Vyšehrad, 2007.

BERGSON, Henri. *Myšlení a pohyb*. Překl. Jakub Čapek, Josef Fulka, Josef Hrdlička, Tomáš Chudý. Praha: Mladá fronta, 2003.

BITNAR, Vilém. *Katolicita Julia Zeyera*. Praha: Lidová akademie v Plzni, 1926.

BLUMENBERG, Hans. Wirklichkeitsbegriff und Wirkungspotential des Mythos. In *Terror und Spiel: Probleme der Mythenrezeption. Poetik und Hermeneutik IV*. Fuhrmann, Manfred (ed.). Mnichov: Wilhelm Fink Verlag, 1971, s. 11–66.

BONNER, Anthony. *The Art and Logic of Ramon Llull. A User's Guide*. Leiden: Brill, 2007.

BREISKY, Arthur. Kvintesence dandysmu. In *Střepy zrcadel. Eseje a kritiky*. Spisy Arthura Breiského. Svazek 2. Dupačová, Gabriela; Zach, Aleš (eds.). Praha: Thyrus, 1996, s. 128–136.

BRIESE-NEUMANN. Gisa: *Ästhet – Dilettant – Narziss. Untersuchungen zur Reflexion der fin de siècle-Phänomene im Frühwerk Hofmannsthal*. Frankfurt nad Mohanem: Peter Lang, 1985.

CALINESCU, Matei. *Five Faces of Modernity. Modernism, Avant-Garde, Decadence, Kitsch, Postmodernism*. Duke University Press: Durham, 1987.

CURTIUS, Ernst Robert. *Evropská literatura a latinský středověk*. Překl. Jiří Pelán, Jiří Stromšík, Irena Zachová. Praha: Triáda, 1998.

ČERNÝ, Václav. Baroko a romantismus (O důležitém problému, i Máchy se týkajícím). In *Tvorba a osobnost I*. Šulc, Jan; Kabíček, Jan (eds.). Praha: Odeon 1992, s. 408–415.

ČORNEJ, Petr (ed.). *Česká literatura na předělu století*. Jinočany: H&H, 2001.

ČYŽEVSKYJ, Dmytro. K Máchovu světovému názoru. In MUKAŘOVSKÝ, Jan (ed.). *Torso a tajemství Máchova díla. Sborník pojednání Pražského lingvistického kroužku*. Praha: Fr. Borový, 1938, s. 111–180.

DAVIES, Norman. *Dějiny jednoho kontinentu*. Praha: Prostor a Academia, 2005.

DAWSON, Christopher. *The Gods of Revolution*. Washington: The Catholic University of America Press, 2015.

DELEUZE, Gilles. *Záhyb. Leibniz a baroko*. Praha: Herrmann & synové 2014.

DESCARTES, René. *Oeuvres de Descartes VIII*. Adam, Paul; Tannery, Charles (eds.). Paříž: Librairie Philosophique J. Vrin, 1996.

DIX, Steffen. *Heteronymie und Neopaganismus bei Fernando Pessoa*. Würzburg: Königshausen & Neumann, 2005.

DOSTÁLOVÁ, Ludmila. Hilbertův program: proměna matematické praxe před a po Gödelových větách o neúplnosti. In BEČVÁŘ, Jindřich, BEČVÁŘOVÁ, Martina (eds.). *Matematika v proměnách věků VI*. Praha: Matfyzpress, 2010, s. 175–185.

FINK, Eugen. *Hra jako symbol světa*. Překl. Miroslav Petříček. Praha: Český spisovatel, 1993.

FOUCAULT, Michel. *Slova a věci*. Brno: Computer Press, 2007

FOUCAULT, Michel. *Zrození kliniky*. Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2010.

GÁL, Egon, MARCELLI, Miroslav (eds.). *Za zrkadlom moderny*. Bratislava: Archa, 1991.

LE GOFF, Jacques, SCHMITT, Jean-Claude (eds.). *Encyklopedie středověku*. Překl. Lada Bosáková, Alena Boušková, Catherine Ébert-Zeminová, Alena Macháčková, Jitka Matějů, Irena Neškudlová, Barbora Spalová, Veronika Sysalová, Lucie Šavlíková, Pavel Zahradník. Praha: Vyšehrad, 2014.

GÖTZ, František. *Jasnící se horizont. Průhledy a podobizny*. Praha: Václav Petr, 1926.

GUARDINI, Romano. *Konec novověku. Pokus o orientaci*. Překl. Otakar Veselý. Praha: Vyšehrad, 1992.

GUITTON, Jean. *Portrét Marty Robinové*. Praha: Signum unitatis, 1991.

GURLITT, Cornelius. *Geschichte des Barockstiles in Italien*. Stuttgart: Ebner & Seubert, 1887.

HABERMAS, Jürgen. Eintritt in die Postmoderne: Nietzsche als Drehscheibe. In *Der philosophische Diskurs der Moderne. Zwölf Vorlesungen*. Frankfurt nad Mohanem: Suhrkamp, 1986, s. 104–129.

HANSEN-LÖVE, Aage A. *Der russische Symbolismus. System und Entfaltung der poetischen Motive. I. Band: Diabolischer Symbolismus*. Vídeň: Verlag der Österreichischen Akademie der Wissenschaften, 1989.

HANSON, Ellis. *Decadence and Catholicism*. Cambridge (Massachusetts) a Londýn: Harvard University Press, 1997.

HAUSER, Michael. *Adorno: Moderna a negativita*. Praha: Filosofia, 2005.

HECZKOVÁ, Libuše. Děti čistého živého (lux et tenebris). In PAPOUŠEK, Vladimír (ed.). *Dějiny nové moderny. Česká literatura v letech 1905–1923*. Praha: Academia, 2010, s. 145–158.

HEIDBRINK, Ludger. Die Moderne als Projekt der historischen Zeit. In VON GRAEVENITZ, Gerhart (ed.). *Konzepte der Moderne*. Stuttgart a Výmar: J. B. Metzler, 1999, s. 544–564.

HEIDEGGER, Martin. *Holzwege*. Frankfurt nad Mohanem: Vittorio Klostermann, 1963.

HILAR, Karel Hugo. Doba synthetická. Essai o psychologii dnešku. In *Moderní revue* 19, 1913, sv. 27, s. 107–117.

HOCKE, Gustav René. *Svět jako labyrint. Manýrismus v literatuře*. Překl. Miloslava Neumannová, Anita Pelánová, Jiří Pelán, Jaromír Povejšil a Jiří Stromšík. Praha: Triáda/H&H 2001.

HOGENOVÁ, Anna. Privace a její úloha v myšlení. In *Paideia. Philosophical E-journal of Charles University* 8 [online], 2011, č. 2–3 [Cit. 6. 3. 2017]. [internetový odkaz již nedostupný]

HOŠEK, Radislav. *Náboženství antického Řecka*. Praha: Vyšehrad, 2004.

HOŠEK, Radislav. Sociální pozadí Augustinova spisu O Boží obci. In *Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity* 2, 1953, B1, s. 67–99.

HOŠNA, Jiří. Šaldovo místo v diskusi o českém baroku. In *Česká literatura* 35, 1987, č. 5/6, s. 446–448.

HRBATA, Zdeněk, PROCHÁZKA, Martin. *Romantismus a romantismy. Pojmy, proudy, kontexty*. Praha: Karolinum, 2005.

HUSSERL, Edmund. *Krize evropských věd a transcendentální fenomenologie. Úvod do fenomenologické filosofie*. Překl. Oldřich Kuba. Praha: Academia, 1972.

CHARVÁT, Martin. *Foucault a Deleuze: O těle, experimentu a etice*. Praha: Togga, 2018.

CHATEAUBRIAND, François-René. Essai historique, politique et moral sur les révolutions anciennes et modernes considérées dans leurs rapports avec la révolution française. In *Œuvres complètes de Chateaubriand I. Essai sur les révolutions anciennes et modernes*. Paříž: Garnier frères, 1861, s. 233–642.

ILG, Albert. *Die Zukunft des Barockstils: eine Kunststepistel*. Vídeň: Manz'sche k. k. Hofverlags- und Universitätsbuchhandlung, 1880.

ISENSEE, Josef. Die heikle Weltherrschaft der Menschenrechte. Zur Dialektik ihrer Universalität. In BREUER, Martin, EPINEY, Astrid, HARATSCH, Andreas, SCHMAL, Stefanie, WEIß, Norman (eds.). *Der Staat im Recht. Festschrift für Eckart Klein zum 70. Geburtstag*. Berlín: Duncker & Humblot, 2013, s. 1085–1112.

JAUB, Hans Robert. *Studien zum Epochenwandel der ästhetischen Moderne*. Frankfurt nad Mohanem: Suhrkamp, 1990.

JONAS, Hans. *Gnosis und spätantiker Geist*. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1934.

KALISTA, Zdeněk. *Ctihodná Marie Elekta Ježíšova. Po stopách španělské mystiky v českém baroku*. Řím: Křesťanská akademie, 1975.

KALISTA, Zdeněk. *Tvář baroka. Poznámky, které zabloudily na okraj života, skicář problémů a odpovědí*. Praha: Vyšehrad, 2014.

KANT, Immanuel. *Mutmaßlicher Anfang der Menschheitsgeschichte*. In *Werke in zwölf Bänden. Band 11*. Weischedel, Wilhelm (ed.). Wiesbaden a Frankfurt nad Mohanem: Suhrkamp, 1964, s. 85–102.

KANT, Immanuel. *Studie k dějinám a politice*. Sobotka, Mila; Novotný, Karel (eds.). Překl. Jaromír Loužil, Petra Stehlíková, Karel Novotný. Praha: OIKOYMENH, 2013.

KOLAŘÍK, Karel. Raná literární tvorba Jiřího Karáska ze Lvovic. In *Česká literatura* 56, 2008, č. 5, s. 605–634.

KOPECKÝ, Milan. Bridelovo umění slova. In *Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity* 39, 1992, D, s. 41–48.

KOPECKÝ, Milan. „V tomto se světle zatmívám“. In BRIDEL, Fridrich. *Básnické dílo*. Kopecký, Milan (ed.). Praha: Torst, 1994, s. 7–25.

KOSELLECK, Reinhart. *Futures Past. On the Semantics of Historical Time*. New York: Columbia University Press, 2004.

KOUBA, Pavel. *Nietzsche. Filosofická interpretace*. Praha: OIKOYMENH, 2006.

KREJČÍ, František Václav. Znavené duše. In *Moderní revue* 1, 1895, sv. 1, s. 73–76, 101–106.

KUCHAŘ, Lumír. *Dialogy o kráse a smrti. Studie a materiály k české literatuře přelomu 19. a 20. století*. Brno: Host, 1999.

KUCHAŘ, Lumír. Dopisy Jiřího Karáska ze Lvovic Otokaru Březinovi. In *Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity* 29, 1980, D27, s. 155–167.

LARGIER, Niklaus. *Die Kunst des Begehrens. Dekadenz, Sinnlichkeit und Askese*. Mnichov: C. H. Beck, 2007.

LARGIER, Niklaus. Medialität der Gewalt. Das Martyrium als Exempel agonaler Theatralisierung. In BRAUN, Manuel, HERBERICHS, Cornelia (eds.). *Gewalt im Mittelalter. Realitäten – Imaginationen*. Mnichov: Wilhelm Fink Verlag, 2005, s. 273–291.

LEACH, Andrew, MACARTHUR, John, DELBEKE, Maarten (eds.). *The Baroque in Architectural Culture, 1880–1980*. Londýn a New York: Routledge, 2017.

LEIBNIZ, Gottfried Wilhelm. *Sämtliche Schriften und Briefe*. Sechste Reihe. Philosophische Schriften. Fünfter Band. Vorausedition ad usum collegialem [online]. Leibniz-Forschungsstelle der Universität Münster, 2018 [cit. 15. 9. 2019]. Dostupný z www: <<https://www.uni-muenster.de/Leibniz/DatenVI5/ve65.pdf>>.

LEOPOLD, Stephan, SCHOLLER, Dietrich (eds.). *Von der Dekadenz zu den neuen Lebensdiskursen. Französische Literatur und Kultur zwischen Sedan und Vichy*. Mnichov: Wilhelm Fink, 2010.

LYOTARD, Jean-François. *O postmodernismu*. Překl. Jiří Pechar. Praha: Filozofický ústav AV ČR, 1993.

MANN, Thomas. *Betrachtungen eines Unpolitischen*. Berlín: S. Fischer, 1920.

MANN, Thomas. *Konec měšťanské epochy*. Hon, Jan; Říha, Jakub (eds.). Překl. Jan Hon. Praha: Dauphin, 2008.

MARITAIN, Jacques. Přirozená mystická zkušenost a prázdnota. Překl. Karel Špruňk. In *Salve. Revue pro teologii a duchovní život* 2/2006, s. 97–117.

MARITAIN, Jacques. Quatre essais sur l'esprit dans sa condition charnelle. In *Œuvres complètes de Jacques et Raïssa Maritain 7. 1939–1943*. Allion, Jean-Marie (ed.). Fribourg: Éditions Universitaires a Paříž: Saint-Paul, 1988, s. 51–282.

MARTEN, Miloš. *Akkord. Mácha – Zeyer – Březina. Essaye*. Praha: B. Kočí, 1916.

MARTEN, Miloš. Poznámky [podepsán jako Miloš Šebesta]. In *Moderní revue* 5, 1899, sv. 10, s. 146–148.

MARTEN, Miloš. *Styl a stylisace. Dialog*. Praha: Moderní revue, 1906.

MASARYK, Tomáš Garrigue. Moderní člověk a náboženství. Moderní titanism. In *Naše doba* 5, 1897, s. 32–42.

MASARYK, Tomáš Garrigue. Moderní titanism. A. de Musset: nemoc století. In *Naše doba* 5, 1897, s. 142–157.

MASARYK, Tomáš Garrigue. Život církevní a náboženský roku 1904. [2. část] In *Naše doba* 12, 1905, s. 353–358.

MOREAU, Joseph. *Svět Leibnizova myšlení*. Překl. Martin Pokorný. Praha: OIKOYMENH, 2000.

MUKAŘOVSKÝ, Jan. *Příklad poezie. K otázce trvalé platnosti Máchova díla*. Praha: Pražská imaginace, 1991.

MUKAŘOVSKÝ, Jan. Příspěvek k dnešní problematice básnického zjevu Máchova. In *Listy pro umění a kritiku* 4, 1936, č. 2, s. 25–33; č. 3, s. 62–73.

MUKAŘOVSKÝ, Jan. Význam estetiky. In *Studie z estetiky*. Chvatík, Květoslav (ed.). Praha, Odeon, 1971, s. 66–76.

NEUMANN, Jaromír. *Český barok*. Praha: Odeon, 1969.

NEUMANN, Jaromír. *Petr Brandl*. Steckerová, Andrea (ed.). Praha: Národní galerie, 2016.

NIETZSCHE, Friedrich. *Der Fall Wagner – Götzen-Dämmerung – Der Antichrist – Ecce homo – Dionysos-Dithyramben – Nietzsche contra Wagner. KSA 6*. Colli, Giorgio; Montinari,azzino (eds.). Mnichov: Deutscher Taschenbuch Verlag, 1999.

NIETZSCHE, Friedrich. *Lidské, příliš lidské. Kniha pro svobodné duchy. První díl*. Překl. Věra Koubová. Praha: OIKOYMENH, 2010.

NIETZSCHE, Friedrich. *Lidské, příliš lidské. Kniha pro svobodné duchy. Druhý díl*. Překl. Věra Koubová. Praha: OIKOYMENH, 2012.

NIETZSCHE, Friedrich. *Nachgelassene Fragmente 1882–1883. KSA 10*. Colli, Giorgio; Montinari,azzino (eds.). Mnichov/Berlín a New York: Deutscher Taschenbuch Verlag/ De Gruyter, 1988.

NIETZSCHE, Friedrich. *Zrození tragédie z ducha hudby*. Překl. Otokar Fischer. Praha: Gryf, 1993.

NOVÁK, Arne. *Stručné dějiny literatury české*. Olomouc: R. Promberger, 1946.

OTTO, Walter F. *Dionysos. Mythos und Kultus*. Frankfurt nad Mohanem: Vittorio Klostermann, 1996.

PALEK, Bohumil. *Sémiotika*. Praha: Karolinum, 1997.

PATOČKA, Jan. Čas, věčnost a časovost v Máchově díle. In *Realita slova Máchova. Sborník pojednání*. Grebeníčková, Růžena; Králík, Oldřich (eds.). Praha: Československý spisovatel, 1967, s. 181–207.

PATOČKA, Jan. *Negativní platonismus*. Praha: Československý spisovatel, 1990.

PAVERA, Libor. Arne Novák a počátky české barokistiky. In *Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity. Studia minora Facultatis Philosophicae Universitatis Brunensis*, V, č. 5–6, Brno 2004, s. 27–34.

PIEPER, Josef. *Scholastika. Osobnosti a náměty středověké filosofie*. Překl. Ivan Ozarčuk. Praha: Vyšehrad, 1993.

POKORNÝ, Petr. *Píseň o perle. Tajné knihy starověkých gnostiků*. Praha: Vyšehrad, 1998.

PRZYBYSZEWSKI, Stanisław. Pro domo mea. In *Moderní revue* 2, 1895/96, sv. 4, s. 92–95.

PUTNA, Martin C. *Česká katolická literatura 1848–1918*. Praha: Torst, 1998.

PUTNA, Martin C. *Řecké nebe nad námi aneb Antický košík. Studie k druhému životu antiky v evropské kultuře*. Praha: Academia, 2006.

PYNSENT, Robert B. *Ďáblové, ženy a národ. Výbor z úvah o české literatuře*. Překl. Jan Pospíšil. Praha: Karolinum, 2008.

PYNSENT, Robert B. *Pátrání po identitě*. Překl. Blanka Hemelíková. Praha: H&H, 1996.

QUAST, Bruno. *drücken und schriben*. Passionsmystische Frömmigkeit in den *Offenbarungen* der Margarethe Ebner. In BRAUN, Manuel, HERBERICHS, Cornelia (eds.). *Gewalt im Mittelalter. Realitäten – Imaginationen*. Mnichov: Wilhelm Fink Verlag, 2005, s. 293–306.

RASCH, Wolfdietrich. *Die literarische Décadence um 1900*. Mnichov: C. H. Beck, 1986.

LE RIDER, Jacques. *Der Fall Otto Weininger. Wurzeln des Antifeminismus und Antisemitismus*. Vídeň a Mnichov: Löcker Verlag, 1985.

RIEGL Alois. *Die Entstehung der Barockkunst in Rom*. Burda, Arthur; Dvořák, Max (eds.). Vídeň: Anton Schroll, 1908.

SABINA, Karel. *Dějepis literatury československé*. Sešit II. Praha: Al. Štorch, 1860.

SCHILLER, Friedrich. Über naive und sentimentalische Dichtung [1. část: Über das Naive]. In *Die Horen* 1, 1795, č. 11, VIII, s. 43–76.

SCHLEGEL, August Wilhelm. Vorlesungen über die romantische Poesie [1803–1804]. In *Kritische Ausgabe der Vorlesungen II/1. Vorlesungen über Ästhetik 1803–1827*. Behler, Ernst (ed). Paderborn: Ferdinand Schöningh, 2007, s. 1–194.

SCHLÖGL, Rudolf. *Alter Glaube und moderne Welt. Europäisches Christentum im Umbruch 1750–1850*. Frankfurt nad Mohanem: S. Fischer, 2013.

SCHOPENHAUER, Arthur. *Svět jako vůle a představa*. Svazek první. Překl. Milan Váňa. Pelhřimov: Nová tiskárna, 1997.

SCHULZ, Gerhard. *Romantika. Dějiny a pojem*. Překl. Martin Hořák. Praha a Litomyšl: Paseka, 1999.

SIROVÁTKA, Štěpán. Nedostatečnost hrdinů měšťanské epochy: Thomas Mann a Hugo von Hofmannsthal. In HOUSKOVÁ, Anna, SVATOŇ, Vladimír (eds.). *Pokusy o renesanci Západu. Literární a duchovní východiska na přelomu 19. a 20. století*. Praha: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, 2016, s. 133–144.

SPENGLER, Oswald. *Zánik Západu. Obrysy morfologie světových dějin*. Překl. Milan Váňa. Praha: Academia, 2010.

STIBRAL, Karel, DADEJÍK, Ondřej, ZUSKA, Vlastimil (eds.). *Česká estetika přírody ve střeoevropském kontextu*. Praha: Dokořán, 2009.

ŠVAČINOVÁ, Iva. Leibnizovské motivy v Gödelově ontologickém argumentu. In *Pro-Fil 12* [online], 2011, č. 1 [cit. 15. 9. 2019]. Dostupný z www: <https://digilib.phil.muni.cz/bitstream/handle/11222.digilib/139040/2_ProFil_12-2011-1_8.pdf?sequence=1>.

SYMONS Arthur. *The Symbolist Movement in Literature*. New York: E. P. Dutton, 1919.

ŠALDA, František Xaver. Jiří Karásek ze Lvovic: Posvátné ohně. In *Kritické projevy 9. 1912–1915*. Soubor díla F. X. Šaldy. Svazek 18. Havel, Rudolf; Lantová, Ludmila (eds.). Praha: Melantrich, 1954, s. 34–40.

ŠALDA, František Xaver. Jiří Karásek: Sexus necans. In *Kritické projevy 4. 1898–1900*. Soubor díla F. X. Šaldy. Svazek 13. Havel, Rudolf (ed.). Praha: Melantrich, 1951, s. 27–33.

ŠALDA, František Xaver. K otázce dekadence. In *Kritické projevy 2. 1894–1895*. Soubor díla F. X. Šaldy. Svazek 11. Vodička, Felix (ed.). Praha: Melantrich, 1950, s. 206–222.

ŠALDA, František Xaver. Karel Hynek Mácha a jeho dědictví. In *Duše a dílo. Podobizny a medailony*. Soubor díla F. X. Šaldy. Svazek 2. Vodička, Felix (ed.). Praha: Melantrich, 1950, s. 34–73.

ŠALDA, František Xaver. Moderní literatura česká. In *Studie z české literatury*. Soubor díla F. X. Šaldy. Svazek 8. Havel, Rudolf (ed.). Praha: Československý spisovatel, 1961, s. 9–59.

ŠALDA, František Xaver. Několik „Prokletých básníků“ čili příspěvek k tématu: Básník a společnost. In VERLAINE, Paul (ed.). *Prokletí básníci*. Praha: Československý spisovatel, 1966, s. 7–20.

ŠALDA, František Xaver. O literárním baroku domácím i cizím. In *Z období Zápisníku I. Úvahy kulturně politické. Studie teoreticko-umělecké. Medailóny a stati z literatur světových*. Macek, Emanuel (ed.). Praha: Odeon 1987, s. 282–307.

ŠALDA, František Xaver. Román sociální. In *Kritické projevy 1. 1892–1893*. Soubor díla F. X. Šaldy. Svazek 10. Pistorius, Jiří (ed.). Praha: Melantrich, 1949, s. 229–256.

ŠALDA, František Xaver. Z nové české belletrie. In *Kritické projevy 2. 1894–1895*. Soubor díla F. X. Šaldy. Svazek 11. Felix Vodička (ed.). Praha: Melantrich, 1950, s. 223–245.

ŠIMSA, Martin, SOUSEDÍK, Prokop, NITSCHKE, Martin (eds.). *Návrat metafyziky? Diskuse o metafyzice ve filosofii 20. a 21. století*. Praha:

TAEGER, Annemarie. *Die Kunst, Medusa zu töten*. Bielefeld: Aisthesis, 1987.

TAYLOR, Charles. *Sekulární věk. Dilemata moderní společnosti*. Překl. Tomáš Chudý, Ondřej Štěch. Praha: Filosofia, 2013.

TEILHARD DE CHARDIN, Pierre. *Vesmír a lidstvo*. Překl. Jan Sokol. Praha: Vyšehrad, 1990.

TICHÁ, Zdeňka. *Adam Václav Michna z Otradovic*. Praha: Melantrich, 1976.

TICHÁ, Zdeňka. Adam Václav Michna z Otradovic a jeho milostná poezie. In *Česká literatura* 24, 1976, č. 5, s. 385–396.

TICHÁ, Zdeňka. *Česká poezie 17. a 18. století*. Praha: Academia, 1974.

TICHÁ, Zdeňka. *Felix Kadlinský a jeho Zdoroslaviček*. Praha: Academia, 1973.

TOMÁŠ AKVINSKÝ. *Theologická summa. První část*. Překl. Emilián Soukup. Olomouc: Krystal, 1937.

TRETERA, Ivo. *Nástin dějin evropského myšlení. Od Thaléta k Rousseauovi*. Praha a Litomyšl: Paseka, 2002.

TUREČEK, Dalibor (ed.). *České literární romantično. Synopticko-pulzační model kulturního jevu*. Brno: Host, 2012.

UNDERHILL, Evelyn. *Mystika. Podstata a cesta duchovního vědomí*. Překl. Jan Frei. Praha: Dybbuk, 2004.

URBAN, Otto M., MERHAUT, Luboš (eds.). *Moderní revue 1894–1925*. Praha: Torst, 1995.

VANČURA, Zdeněk. Počátek a konec baroku (K otázce literární periodisace). In *Slovo a slovesnost* 9 (1943), č. 4, s. 169–181.

VAŠICA, Josef. *České literární baroko. Příspěvky k jeho studiu*. Praha: Vyšehrad 1938.

VAŠICA, Josef. Poznámky. In BRIDEL, Bedřich. *Co Bůh? Člověk?* Vašica, Josef (ed.). Přerov: Bohuslav Durych, 1934, s. 47–65.

VIETTA, Silvio, KEMPER, Dirk (eds.). *Ästhetische Moderne in Europa. Grundzüge und Problemzusammenhänge seit der Romantik*. Mnichov: Wilhelm Fink Verlag, 1998.

VOJTĚCH, Daniel. *Vášeň a ideál. Na křižovatkách moderny*. Praha: Academia, 2008.

VOJVODÍK, Josef. *Imagines corporis. Tělo v české moderně a avantgardě*. Brno: Host, 2006.

VOJVODÍK, Josef. *Od estetismu k eschatonu. Modely světa a existence v lyrickém díle Otokara Březiny. Rekonstrukce symbolických dogmat*. Praha: Academia, 2004.

VOLDŘICHOVÁ BERÁNKOVÁ, Eva. „Rytíři zapadajícího slunce.“ Stručná geneze pojmu dekadence ve francouzské literatuře. In HOUSKOVÁ, Anna, SVATOŇ, Vladimír (eds.). *Konec a počátek. Literatura na přelomu dvou staletí*. Praha: Univerzita Karlova, 2012, s. 9–16.

WEININGER, Otto. *Geschlecht und Charakter. Eine prinzipielle Untersuchung*. Vídeň a Lipsko: Wilhelm Braumüller, 1908.

WORRINGER, Wilhelm. *Abstrakce a vcítění. Příspěvek k psychologii stylu*. Překl. David Filip. Praha: Triáda, 2001.

ZOUHAR, Jan. *Minulý konec století*. Brno: Masarykova univerzita v Brně, 2000.

Publikační, akademická a pedagogická činnost

Publikace

Nedostatečnost hrdinů měšťanské epochy: Thomas Mann a Hugo von Hofmannsthal. In HOUSKOVÁ, Anna, SVATOŇ, Vladimír (eds.). *Pokusy o renesanci Západu. Literární a duchovní východiska na přelomu 19. a 20. století*. Praha: FF UK, 2016, s. 133–144.

Ve stručné verzi přetištěno in Svět literatury 25, 2015, č. 52, s. 32–36.

V anglickém překladu: Inadequacy and the bourgeois age: Thomas Mann and Hugo von Hofmannsthal. In VOLDŘICHOVÁ BERÁNKOVÁ, Eva, GRAUOVÁ, Šárka (eds.). *Dusk and Dawn. Literature between Two Centuries*. Praha: FF UK, 2017, s. 304–318.

„V těla svícnu nečistém“ – antická heterodoxie u Otokara Březiny. In ENDERLOVÁ, Hana (ed.) *Otokar Březina 2014*. Praha: Togga, 2015, s. 40–47.

Dekadence a S. K. Neumann – pokus o klasickou interpretaci. In *Mundo Eslao 12*, 2013, s. 37–51.

Zazděná okna Jiřího Karáska ze Lvovic. In HRDLIČKA, Josef, SOUKOPOVÁ, Klára, ŠPÍNA, Michal (eds.). *Básně a místa: Eseje o poezii*. Praha: FF UK /Radioservis, 2015, s. 215–218.

Konference

Príspevek „*V těla svícnu nečistém*“ – antická heterodoxie u Otokara Březiny na mezinárodní konferenci „Otokar Březina 2014“, konané 19. 9. 2014 Společností Otokara Březiny v Jaroměřicích nad Rokytnou a ÚČLK FF UK

Príspevek *Recepce gnóze v dekadenci jako negativní dialektika* na workshopu „Pohanství v myšlení, umění a literatuře přelomu 19. a 20. století“ konaném 15. 11. 2018 ÚDU AV ČR.

Príspevek *Nedostatečnost hrdinů měšťanské epochy: Thomas Mann a Hugo von Hofmannsthal* na kolokviu „Pokus o renesanci Západu III. Literární a duchovní východiska na přelomu 19. a 20. století“ konaném 16. 6. 2016 ÚRS FF UK a časopisem Svět literatury.

Pedagogická činnost

2013/14 a 2014/15: volitelný seminář „Dekadence česká a evropská“ na ÚČLK FF UK

Stáže

červen 2013: Universität Hamburg, Německo